

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26

Utgitt 1 juli.

1911

Lov

om kvinder som verger m. v.

29 juni.
Nr. 1.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 juni 1911 saalydende:

§ 1. Kvinder kan under de samme betingelser som mænd være verger, kuratorer og overformyndere, likesom de kan utnævnes til at utføre de hverv, der omhandles i lov indeholdende forandring i reglene om bestyrelsen og behandlingen av umyndiges midler av 28 september 1857 § 3. Likesaa kan kvinder beskikkes til lagverger.

§ 2. Den ret til at være verge for en umyndig person, som ifølge Kristian den 5tes Norske lovs 3—19—2 efter farens død tilkommer andre mandlige slektninger av den umyndige, ophæves.

Efter farens død er moren barnets verge; det samme gjælder i tilfælde av farens umyndiggjørelse eller forsvinden. — I tilfælde av skilsmisse eller ophævelse av det egteskabelige samliv ifølge bevilling er moren verge for barn, som ifølge overenskomst mellem forældrene eller ifølge bestemmelse av overøvrigheten skal forbli hos hende.

For barn utenfor egteskap er moren verge. Hvis barnets forsørgelse er overtat av faren i henhold til lov om underholdningsbidrag til barn, hvis forældre ikke har indgaat egteskap med hinanden, m. v. av 6 juli 1892 § 22, er han dets verge.

Lagverge for en kvinde, som efter nogen forskrift i denne paragraf er verge for sit barn, skal, naar hun ønsker det, raade og veilede hende ogsaa i barnets formuesanliggender.

§ 3. Istedenfor den av forældrene, hvem vergemaalet for et umyndig barn efter bestemmelserne i § 2 skulde tilkomme, blir en anden at beskikke til verge, naar hensynet til barnets

29 juni. tarv tilsiger det. Naar der for egtebarn utkræves beskikkelse
Nr. 1. av en verge istedenfor faren, bør moren fortrinsvis beskikkes,
forsaavidt ikke særlige grunde taler derimot.

§ 4. Bestemmelserne i § 2 faar ikke anvendelse i tilfælde,
hvor verge ved denne lovs ikrafttræden allerede er beskikket,
uten forsaavidt vedkommende myndighet finder grund til foran-
dring.

§ 5. Kristian den 5tes Norske lovs 3—19—14 til 19
ophæves.

Ved denne lov gjøres ingen forandring i de gjældende
regler om, hvem der har at iagttæ en sindssyk persons tarv,
naar vedkommende ikke har verge.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 29 juni 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

29 juni.
Nr. 2.

Lov

om utvidelse av kjøpstaden Tromsøs havnedistrikt.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 juni
1911 saalydende:

Fra 1 juli 1911 skal kjøpstaden Tromsøs havnedistrikt
omfatte den del av Tromsøsundet, som begrænses mot nord av
en ret linje trukket fra munden av nordre Breivikelv ved
nordre Breivik, gr.-nr. 124 br.-nr. 1, til munden av Krok-
elven paa indlandet og mot syd av en ret linje trukket fra
ytterste spids paa Storlanes (Sørlandes), gr.-nr. 119 br.-nr. 15,
til munden av en elv ved Kaldsletten, gr.-nr. 18 br.-nr. 10.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 29 juni 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Kongelig kundgjørelse

29 juni.

om avgift til statskassen av apotekenes omsætning.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Da Stortinget den 28 juni d. a. har fattet følgende beslutning om avgift til statskassen av apotekenes omsætning:

For budgetterminen 1 juli 1911—30 juni 1912 skal de, som har faat bevilling til at drive apotek, erlægge til statskassen en avgift av sin omsætning efter nedenstaaende regler:

§ 1.

A. For personlig privilegerte apotek:

1. De første kr. 10 000,00 av omsætningen skal være avgiftsfri.
2. Av restbeløpet fratrækkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsætning beregnes følgende avgifter:

Av 1ste kr. 5 000,00 (eller dele derav)	1 pct.
» 2det » 5 000,00	—»— 2 »
» 3dje » 5 000,00	—»— 3 »
» 4de » 5 000,00	—»— 4 »
» 5te » 5 000,00	—»— 5 »
» 6te » 5 000,00	—»— 6 »
» 7de » 5 000,00	—»— 7 »
» overstigende omsætning	8 »

B. For salgbare apotek:

Der gjøres et fradrag i omsætningen av $\frac{1}{3}$ — en tredjedel —, hvorefter avgift av den tilbakeværende del av omsætningen svares efter de under A 1—3 for de personlig privilegerte apotek gjældende regler.

§ 2. Til et apoteks omsætning regnes alle beløp, som er indkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enhandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp at medregne, som er indkommet for varer, som enten direkte eller gjennom mellommænd forhandles til andre apotek.

Omsætning ved filialapotek blir at beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Justis- og Politidepartementet kan helt eller delvis frafalde avgiften for apotekere, med hvem der er indgaat eller indgaaes overenskomst angaaende avstaaelse av salgbare apotekprivilegier.

29 juni. Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalde avgiften, hvor dens utredsel vilde falde særlig trykkende.

§ 4. Avgiftsbeløb paa mindre end kr. 10,00 opkræves ikke.

Saa vil Vi herved befale denne Stortingets beslutning bragt i udøvelse.

Git paa Kristiania Slot den 29 juni 1911.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

29 juni.

Kongelig kundgiørelse

angaaende avgift til statskassen av malttilvirkningen.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Da Stortinget den 28 juni d. a. har fattet følgende beslutning:

I. Fra 1 juli 1911 skal til statskassen erlægges avgift av malttilvirkningen efter følgende regler:

1. Avgiften erlægges av korn, som sættes i støp for at tilberedes til malt, med 37,1 — syv og tredive og en tiendedels — øre av hvert kilogram korn.
2. Ved utførsel av øl til utlandet i mængder paa mindst 4 hektoliter godtgjøres avgiften av det til ølets tilvirkning medgaaede malt, naar andragende derom fremkommer senest to aar efter utførselen. Det medgaaede malts mængde beregnes av ølets sammensætning paa en saadan maate, som av Finans- og Tolddepartementet nærmere bestemmes.
3. For norsk malt, som utføres til utlandet, bemyndiges Finans- og Tolddepartementet til paa de nærmere betingelser, som det maatte fastsætte, at tilstaa tilbakebetaling av den av samme erlagte tilvirkningsavgift av indtil tre fjerdedele.

II. Fra 1 juli 1911 bemyndiges Finans- og Tolddepartementet til paa de nærmere vilkaar, som det maatte fastsætte, at fritta for avgift malt, anvendt til fremstilling av vørter for bakeribruk.

Saa vil Vi herved befale denne Stortingets beslutning bragt i udøvelse.

Git paa Kristiania Slot den 29 juni 1911.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Kongelig resolution

29 juni.

av 29 juni.

Approbation meddeles i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860 paa den av herredsstyret for Rødøy herred i Nordlands amt under 13 december 1910 fattede beslutning om forskrifter til forebyggelse av ondartede smittsomme sygdommes utbredelse — dog med en enkelt forandring.

Den approberte beslutning er saalydende:

§ 1. Ved optraeden av sygdomstilfælde, som der kan være grund til at tro er av ondartet smitsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, saavidt som omstændighetene tillater. Avsondringen maa omfatte ikke alene den syke selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruks-gjenstande, som de benytter, eller som den syke har benyttet de nærmeste dage forut for sygdommens utbrud. Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syke opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt, og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syke opholder sig. Sammenkomster i selskabelig eller andet øiemed, der ikke er uopsættelige, maa ikke avholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig træffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhet paakræver og omstændighetene tillater. Det maa overlates til lægens skjøn efter omstændighetene at meddele forskriftene i skriftlig form. De maa i hvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbakekaldes av lægen selv eller ophæves av sundhetskommisionen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette opphøre, indtil tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge.

§ 5. Barn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søke skole, forinden tilladelse er meddelt av den til-

29 juni. kaldte læge. Forsaavidt sygdommen optræder i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa den lukkes, indtil lægen har avgit nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om det indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning av samme trufne forføininger er indløpet til sundhetskommisionens ordfører, har denne at træffe de videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhet er fornødne.

§ 7. Overtrædelse av bestemmelserne i foranstaaende §§ eller av de med hjemmel av samme givne forskrifter straffes efter den til enhver tid gjældende lovgivning.

29 juni.

Kongelig resolution

av 29 juni.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Skjaaks herred, Kristians amt, i møter 24 januar og 11 mai 1911 fattede beslutning om almindelige sundhetsforskrifter for herredet:

§ 1. Ved opførelse av nye og flytning av gamle vaaningshus skal anmeldelse gjøres herom til nærmestboende medlem av helseraadet, som har at paase følgende regler iagttat:

- a. Avstand mellem vaaningshus paa den ene side og stald, fjøs, grisehus og privet paa den anden side maa være mindst 10 meter.
- b. Tomten under vaaningshus maa, om den er fugtig, avgrøftes godt, og al matjord maa fjernes. Huset skal hvile paa grundmur av graasten, der overalt maa være mindst 30 cm. over jorden.
- c. Værelserne maa ha en høide av mindst 2,40 m., og hvert rum skal ha mindst ett slagvindu.
- d. Første etage skal være forsynt med undergulv.
- e. Et vaaningshus skal bestaa av mindst 2 med dør forbundne rum.

§ 2. Hvor koke-ovn benyttes i beboelsesrum, skal der om denne være anbragt en damphætte til fjernelse av dampen, hvis ikke koke-ovnen er anbragt i en peis, der leder dampen væk. Denne bestemmelse skal inden et aar, efterat disse forskrifter er stadfæstet, ogsaa komme til anvendelse paa ældre beboelsesrum med koke-ovn.

§ 3. Til hvert vaaningshus skal høre et privet, som ikke har tak eller væg fælles med beboelsesrum eller matbod eller ligger nærmere alfarvei end 8 m. Det maa likesaa litt som de andre uthus ha tilsig til beboelseshus, matbod eller vandindtak.

Paa tæt bebyggede steder, hvor ovennævnte afstand efter 29 juni. helseraadets skjøn ikke kan opnaaes, maa privetet være forsynt med tætte, helst flytbare beholdere.

Disse bestemmelser skal inden et aar, efterat nærværende regler er stadfæstet, ogsaa komme til anvendelse paa ældre bebyggelse.

Priveterne holdes fri for stank ved paastrøen av torvstrø, jord, sand, aske eller lignende og tømmes saa ofte, at ingen overfyldning finder sted, og des foruten ellers, naar helseraadet eller dettes ordfører finder det paakrævet.

§ 4. Hester, kjør, faar, gjeter eller svin og høns maa ikke ha stadig tilhold i eller under vaaningshus, heller ikke i rum, der har væg fælles med dette.

§ 5. Avfald, skyllevand, gjødsel eller lignende fra husene maa ikke anbringes paa steder, hvorfra der kan ske tilsig til vandindtak, beboelseshus eller vei.

§ 6. I brønd, hvorfra drikkevand tages, maa ikke vaskes klær eller foretages noget, der kan forurense vandet. Det samme gjælder bæk eller mindre elv, medmindre forurensningen finder sted nedenfor vandindtaket.

Klær, der er benyttet av personer, lidende av smitsom sygdom, maa ikke vaskes i brønd eller rindende vand men i kar, og vandet bakefter udslaaes paa marken langt fra hus og vandindtak.

§ 7. Helseraadet kan forbyde salg av bedærvede mat- og drikkevarer og om fornødent la dem tilintetgjøre. Det kan i tilfælde forlange sig prøver utlevert til undersøkelse. Dette gjælder ogsaa andre gjenstande, som kan bli farlige for sundheten derved, at de indeholder gifte f. eks. leketøi, tapeter o. s. v.

Stansning av salg av saadanne saker, som findes sundhetskadelige, kan foreløbig paabydes av helseraadets ordfører eller mindst 3 av dets medlemmer i forening.

§ 8. Finder helseraadet noget beboelseshus, forsamlingsrum eller andet rum, hvor folk færdes, at være farlig for sundheten paa grund av mangel paa lys og luft, ved overfyldning av mennesker eller paa grund av fugtighet eller urenlighet eller lignende, kan det forbyde husets eller rummets benyttelse, indtil de forefundne mangler er avhjulpet.

§ 9. Naar nogen bedrift agtes iverksat, hvorved luften i sterkere grad forurenses, eller stank utbredes, skal plan om anlægget forelægges helseraadet. Finder dette mangler eller ulemper i sanitær henseende, maa bedriften ikke sættes i verk, førend disse er avhjulpet. Ogsaa senere er bedriften helseraadets kontrol underkastet.

§ 10. Hvis der ikke er anledning til at opbevare melk og andre fødemidler i særskilte rum, maa de kun opbevares i tæt skap med dør.

29 juni. § 11. Lik maa i den varme aarstid ikke henligge ube-gravet i længere tid end 8 dage uten efter speciel tilladelse av helseraadet eller dets ordfører.

§ 12. I skoler og andre lokaler, hvor folk færdes offentlig, skal forefindes spyttebakker i fornøden mængde.

§ 13. Fra disse bestemmelser kan helseraadet tilstede avvikelser, hvor det finder det paakrævet av forholdene, og det kan ske uten fare for sundheten.

§ 14. Helseraadets medlemmer har at paase disse forskrifters overholdelse og melde overtrædelse til helseraadets ordfører, som i fornødent fald bevirker overtrædelsen paatalt efter loven.

§ 15. Omkostninger ved forføininger, som maatte træffes for at forhindre eller stanse endnu ikke fuldførte handlinger, som strider mot nærværende forskrifter, eller for at borttrykke ulemper, som er frembragt ved brud paa forskriftene, blir at utrede av den skyldige.

29 juni

Kongelig resolution

av 29 juni.

I medhold av lov om innskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893 § 5 (jfr. lov av 27 juli 1896) meddeles approbation paa de av herredsstyret for Skatvals herred, Nordre Trondhjems amt, i møte den 6 april 1911 besluttede skogbrandsregler for herredet — dog med noen forandringer.

De approberte skogbrandsregler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende brandroder:

1ste rode.

Langsteins skolekreds tillikemed Baaraas almenning samt den del av Skatval almending, som ligger nordenfor en linje fra Traangsteinklimpen gjennom Svartdalen til heimrøs ved Stavnaas.

2den rode.

Vasbygdens skolekreds med tillæg av gaardene Devle, Hollan og Holan samt den søndre del av Skatval almenning.

3dje rode.

Valds skolekreds, undtagen Devle, Hollan, Hollan og Vifstad.

4de rode.

Alstads skolekreds.

5te rode.

Vinge skolekreds med tillæg av gaardene Vifstad.

§ 2. For hver brandrode vælger herredsstyret 1 brandrodemester med varamand. Disse har at fungere i 3 aar.

§ 3. Det paaligger brandrodemesteren at paase, at bestemmelserne i lov av 14 juli 1893 med tillægslov av 27 juli 1896 overholdes, og at overtrædere anmeldes. Blir han vidende om, at skogbrand er opstaaet i hans rode, har han snaest mulig og paa hensigtsmæssigste maate at indkalde det fornødne mandskap og uopholdelig at begi sig til brandstedet for at lede slukningsarbeidet.

Ansees det fornødent, har han at tilkalde brandrodemestre med mandskap fra andre roder. Til stansning eller begrænsning av skogbrand kan lederen av slukningsarbeidet uten hensyn til indsigelse fra eierens side la fælde tilstøtende skog, grave grøfter, nedrive gjærder, optænde motild og forøvrig iverksætte de til ildens slukning nødvendige forføjninger.

Dog bør han, før der skrides til saadanne foranstaltninger, hvis dertil er anledning, raadslaa med andre brandrodemestre eller andre indsigtsfulde mænd, som maatte være tilstede.

§ 4. Enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, som ikke har gyldig forfald, er efter brandrodemesterens tilsigelse forpligtet til snaest mulig at indfinde sig paa brandstedet, medhavende forhaandenværende redskaper saasom bømme, øks, spade eller hakke, og delta i slukningsarbeidet.

§ 5. Mandskap, som er samlet til slukning av skogbrand, maa ikke uten tilladelse forlate brandstedet eller stanse med arbeidet, før branden er slukket.

Blir arbeidet for langvarig for et sæt, sørger brandrodemesteren for avløsning. Efter slukningen holdes vakt, indtil al fare er over.

Førend mandskapet forlater brandstedet, bør lederen av slukningsarbeidet søke indhentet saavidt mulig nøiagtig oplysning om, hvorledes ilden er opkommet.

§ 6. Slukningsarbeidet for det første døgn blir regnet for en hjælp, som skal ydes uten betaling. Dog tilstaaes brandrodemesteren eller i tilfælde hans varamand en godtgjørelse av herredskassen av kr. 3,00 for hvert døgn, de i anledning skogbrand maa opholde sig i marken. Varer nogens arbeide utover 1 døgn, kan de for den overskytende tid gjøre regning paa en saadan dagløn, som herredsstyret for tilfældet bestemmer.

§ 7. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende brandrodemester at avgi til herredsstyret indberetning om ildens opkomst, utbredelse, skadens størrelse, og om nogen har tilsidesat de pligter, som nærværende regler paalæg-

29 juni. ger, samt hvad der forøvrig kan antages at være av interesse.

Amtmanden tilstilles gjenpart av indberetningen.

§ 8. Overtrædelse av nærværende regler straffes efter den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339 med bøter, forsaavidt tilfældet ikke gaar ind under en strengere straffebestemmelse.

§ 9. Reglene træder i kraft den 1 august 1911.

29 juni.

Kongelig resolution

av 29 juni.

Der meddeles stadfæstelse som gjældende indtil videre paa nedenstaaende av Lindaas herredsstyre i møte den 5 april 1911 vedtagne ændrede takster for benyttelsen av sluse-anlægget i Lindaasstrømmen:

»For hver passage av slusen skal erlægges følgende avgifter:

- | | |
|--|----------|
| a. Robaater | kr. 0,25 |
| b. Mindre motor- eller andre fartøier, der kræver kun halv portaapning | » 0,40 |
| c. Større fartøier end under b nævnt, saasom dæksfartøier, føringsfartøier, motorbaater, lastedampskibe, lystfartøier, agentbaater uten hensyn til passagerer eller last | » 0,75 |
| d. Større gjødselprammer med slæp | » 1,50 |
| e. Mindre gjødselprammer med slæp | » 1,00 |
| f. Rutegaaende dampskibe | » 0,60 |
| g. Passagerer med ruteskibe, motorbaater, lystbaater, leieskibe eller lign. avkræves av skibenes billettører eller slusevogteren kr. 0,10 pr. tur og kr. 0,15 pr. tur og retur. Lignende avkræves av passagerer, der gaar til eller fra dampskib i slusen. | |
| h. Slusevogteren opkræver kr. 0,10 for hver ton last, som føres gjennom slusen av hvilken som helst slags. Ruteskibenes last undtat«. | |

Utgiver: Fred. T. Salicath.